

WE CARE, DO YOU?

Nieuwsbrief december 2024

Wie zorgt voor zij die zorgen?

Zonder zorg zijn we nergens

Portretten van Lovely en Kathleen

Met miljoenen wereldwijd

WSM MAGAZINE

Lieve donateur,

Het jaar loopt op zijn einde. Misschien kijk je reikhalzend uit naar de warmte van kerst of een uitbundig feest op 31 december? We hopen oprecht dat 2024 jou meer vreugde dan verdriet bracht. **Dankjewel voor jouw tijd en solidariteit dit jaar.**

In het magazine maak je kennis met Maria Eralyn L. Tangal, beter bekend als **Lovely**.

Als coördinatrice bij de “Alliantie voor Gezondheidswerkers in de Filipijnen” is zij **een krachtige stem voor verandering**. Lovely strijdt al dertien jaar met passie en vastberadenheid voor de rechten van gezondheidswerkers.

Mogen we vandaag opnieuw op je vrijgevigheid rekenen?

Lovely: “Mijn land heeft een gigantisch tekort aan gezondheidswerkers in ziekenhuizen. Er is goed opgeleid personeel, maar ze zijn onderbetaald en overwerkt. In sommige ziekenhuizen heb je één verpleegkundige voor 250 patiënten. Ze redden levens, maar worden zo slecht betaald dat ze op zoek gaan naar een betere toekomst in het buitenland.”

Maar liefst 80 procent van de zorgverleners verlaat het land, meestal vrouwen die hun gezin, familie en vertrouwde

omgeving achterlaten in de hoop op een betere levensstandaard.

Lovely: “Mijn droom is een toekomst waarin gezondheidswerkers de waardering en beloning krijgen die zij verdienen. In verschillende openbare ziekenhuizen onderhandelden we extra voordelen voor het personeel. Een risico- en anciënniteitsvergoeding, een dertiende maand en een bijdrage voor het aankopen van kledij.”

Jouw gift draagt bij aan kwaliteitsvolle gezondheidszorg in de Filipijnen en een leefbaar loon voor de gezondheidswerkers.

Hartelijk bedankt.

We wensen jou en al wie je dierbaar is een hartverwarmende eindejaarsperiode en een hoopvol 2025.

Isa Peirens, WSM medewerker.

WSM onderschrijft de ethische code van ethische-fondsenwerving.be.

HERINNERING. WE HEBBEN JOUW RIJKS-REGISTERNUMMER NODIG OM JOU EEN FISCAAL ATTEST TE BEZORGEN. STUUR HET VIA MAIL NAAR RNN@WSM.BE.

Voornaam:
Naam:
Straat en nummer:
Postcode en gemeente/stad:
RRN: XXXXXXXXXXX (zonder leestekens)

WIE ZORGT VOOR ZIJ DIE ZORGEN?

Lieve donateur,

De eindejaarsperiode staat voor de deur. Een tijd van warmte, gezellig samenzijn en reflectie. Tijd om feest te vieren, maar dat geldt niet voor iedereen.

Laten we de kinderen, ouderen en zieken die extra zorg nodig hebben niet vergeten. Gelukkig is er zorgpersoneel, zoals verpleegkundigen, kinderverzorgers en huispersoneel, dat zich ook in deze periode blijft inzetten voor anderen.

Zij houden onze samenleving draaiende, waarom blijft hun werk dan vaak onzichtbaar en ondergewaardeerd? De hoge werkdruk in combinatie met de groeiende nood aan zorg, leidt tot grote tekorten.

Dit tekort in de zorgsector is een wereldwijd probleem dat steeds vaker wordt opgelost door arbeidskrachten uit het buitenland in te zetten in onze ziekenhuizen, woonzorgcentra of bij ons thuis.

Het zijn vooral vrouwen die hun eigen familie, vrienden en thuis achterlaten. Ze zijn op zoek naar betere kansen, maar komen vaak terecht in deze onzichtbare jobs.

Zij zorgen voor ons, maar wie zorgt er voor hen?

Gelukkig zijn er organisaties die zorgverleners organiseren en opkomen voor hun rechten.

Lees het verhaal van Lovely, coördinator van de Alliance of Healthworkers, een krachtige stem die de rechten van verpleegkundigen in de Filipijnen verdedigt. In het artikel ‘Zonder zorg zijn we nergens’ lees je meer over de globale zorgketen en de uitdagingen waarvoor mensen en organisaties staan. En op de instagrampagina in dit magazine zie je in woord en beeld hoe zij samen opkomen voor de rechten van zij die zorgen.

Zorg goed voor elkaar.

We wensen je al het goede voor 2025.

Noëmi Plateau

WSM is mogelijk dankzij de gewaardeerde steun van DGD, ENABEL, Wallonie-Bruxelles Internationale, provincie West-Vlaanderen, beweging.net, MOC, RAAK, Familiehulp, LCM en CM, ACV, ACV-Puls, CNE, ACV BIE, ACV V&D, ACV METEA, ACV Transcom, ACV Internationaal, KAJ, Femma, FBZ Petroleum, Co-valent, FBZ PC 314, Alimento, Internationale Mijnwerkerssolidariteit, Febelfin, 11.11.11, CNCD, BRS, DEME4Life, vdk bank, vele steden en gemeenten en individuele donateurs. Dankjewel!

WSM-magazine wordt uitgegeven door WSM vzw, Haachtsesteenweg 579, 1030 Brussel **Tel** 02 246 36 71 **E-mail** info@wsm.be **Website** www.wsm.be **Rekeningnummer** VDK BE41-8900-1404-3510 **Redactieteam** Géraldine Dezé, Jaklien Broekx, Klaar Degroote, Mia Vandenberghe, Nancy Govaerts, Noëmi Plateau **Coördinatie** Noëmi Plateau **Coverfoto:** Kristof Vadino **Lay-out en druk** Gevaert Graphics **V.U.** Bart Verstraeten **RPR** Nederlandstalige Ondernemingsrechtbank Brussel - BE 0413.986.10

JE GIFT LIEVER ONLINE OVERMAKEN? DAT KAN, VIA DEZE QR-CODE.

Handtekening(en)

OVERSCHRIJVINGSOPDRACHT

Bij invulling met de hand, één HOOFDLETTER of cijfer in zwart (of blauw) per vakje

Gewenste uitvoeringsdatum in de toekomst

Bedrag

EUR

CENT

Rekening opdrachtgever (IBAN)

Naam en adres opdrachtgever

T

Rekening begunstigde (IBAN)

B E 9 6 7 9 9 5 5 0 0 0 0 0 5

BIC begunstigde

G K C C B E B B

Naam en adres begunstigde

W S M V Z W
H A A C H T S E S T E E N W E G 5 7 9
1 0 3 0 B R U S S E L

Mededeling

E I N D E J A A R 2 0 2 4 - F I S C A A L A T T E S T

ZONDER ZORG ZIJN WE NERGENS

“DE KERN VAN HET PROBLEEM? DE PRESTATIE TELT, NIET DE ZORG”

De groeiende en vergrijzende wereldbevolking leidt tot meer nood aan zorg, maar als samenleving hebben we weinig waardering voor zorg. Het gevolg is een immens tekort aan zorgpersoneel en dat laat zich tot op wereldniveau voelen. Mensen – meestal vrouwen - migreren naar landen met hogere lonen om er het personeelstekort op te vangen, tegelijk zien diezelfde landen in buitenlandse rekruterings een deel van de oplossing. Zo ontstaan globale zorgketens, met uitdagingen op velerlei vlakken.

TEKST / Géraldine Dezé - VERTALING / Mia Vandenberghe FOTO'S / Eva Maria Jimenez Lamas / Krasny collective - Dominique Botte / Noëmi Plateau

Zorg is zo'n beetje als lucht: overal aanwezig en toch onzichtbaar. Maar zonder zorg zijn we nergens, worden kinderen niet groot, zieken niet beter. De was blijft liggen, kookpotten blijven onaangeroerd... Zorg is een weefsel dat mensen verbindt, dat mensen tot mensen maakt. We hebben er dan ook alle belang bij om zorg in het centrum van onze samenleving te plaatsen. Met de bijhorende waardering voor iedereen die zorgt. Maar zover zijn we nog lang niet.

TALRIJKE SCHENDINGEN

In heel de wereld werken er vandaag zo'n 381 miljoen mensen in de formele zorgsector, van wie twee op drie vrouw zijn. Als we informeel en onbetaald werk meetellen, stijgt dit cijfer tot drie op vier. Deze mensen werken als verpleegkundigen, zorgkundigen of huispersoneel*. Zoals in andere

sectoren, zien we dat mensen migreren naar landen waar de lonen hoger liggen om er in de zorg te werken. Ze dragen bij aan het welzijn van de samenleving waar ze terechtkomen, vaak ten koste van het welzijn van hun eigen gezin en thuisland. In transnationale gezinnen, waarbij familieleden in verschillende landen wonen, wordt de zorg voor het gezin in het thuisland vaak onbetaald door familieleden op zich genomen. Ondertussen kunnen onze moderne samenleving en het wereldwijde zorgsysteem niet meer functioneren zonder die globale zorgketens. Maar we sluiten wel onze ogen voor de structurele ongelijkheden die ermee gepaard gaan.

ONZICHTBAAR

Angèle is lid van La Ligue des Travailleuses Domestiques (ACV Brussel): "Ik

ben voor de oorlog in DR Congo naar België gevlucht. Als huishoudhulp ontferm ik mij over de kinderen en de ouders van mijn werkgevers. Zelf heb ik geen kinderen, maar ik ken huispersoneel die hun kinderen hebben achtergelaten in de Filipijnen, in DR Congo... kortom in hun thuisland. Dat blijft een enorme opoffering. Bovendien zijn wij heel onzichtbaar." Dat maakt huispersoneel kwetsbaar voor geweld en intimidatie, waar ze dan ook vaak mee te maken krijgen. Door de aard van het werk – in privé-woningen – is huispersoneel afhankelijk van de welwillendheid van de werkgever om rechten te respecteren en goede werkomstandigheden te bieden. "Sommigen hebben niet eens één vrije dag, zij moeten 7 dagen op 7 werken." Onderzoek leert dat dit het geval is voor 17 procent van het huispersoneel in België.

ENKELE CIJFERS

80
80 procent (4 op 5) van het huispersoneel in hoge-inkomenslanden zijn vrouwen met een migratieachtergrond
(Bron: Internationale Arbeidsorganisatie).

20%
Tot 20 procent (1 op 5) van de gezondheidswerkers in hoge-inkomenslanden hebben een migratieachtergrond
(Bron: Internationale Organisatie voor Migratie – Verenigde Naties).

>50%
In heel wat landen is de meerderheid van het huishoudelijk personeel niet geregistreerd, vaak hebben zij geen formeel contract of toegang tot sociale zekerheid.

80.000
In België zijn er naar schatting minstens 80.000 vrouwen zonder papieren die als huispersoneel werken of voor kinderen, ouderen of hulpbehoevende personen zorgen, zonder enige wettelijke bescherming.

WERKOMSTANDIGHEDEN ONDER DRUK

Een onhoudbare werkdruk is een veelgehoorde klacht van zorgpersoneel. Lovely Tangel van de Alliance of Health Workers (AHW), partnerorganisatie van WSM, beschrijft de situatie in haar land: "In de Filipijnen werken verpleegkundigen 24 uur na elkaar met nauwelijks pauzes, en de verhouding is één verpleegkundige voor 60 patiënten. In een psychiatrisch ziekenhuis kan dit oplopen tot 250 patiënten per verpleegkundige. Het is ondraaglijk. We hebben ooit een patiënt gehad die vijf jaar in het ziekenhuis verbleef door gebrek aan apparatuur en personeel, kan je je dat voorstellen? Zo iets brengt de gezondheid van zowel personeel als patiënten in gevaar."

In België staat de gezondheidszorg ook onder druk. Luminita, een ver-

pleegkundige afkomstig uit Roemenië, vertelt dat de werkdruk na de pandemie explodeerde: "Mensen verlieten de sector om van carrière te veranderen. Nu moeten we tot tien patiënten ineens behandelen. Dat betekent kiezen tussen een bel beantwoorden, een patiënt die bloedt helpen of een andere die gevallen is. De constante druk is slopend en wordt nog erger door een chronisch personeelstekort, lange werktijden en het gebrek aan psychologische ondersteuning. Het zijn problemen die zowel in Roemenië als hier voorkomen."

Dit alles heeft ook fysieke gevolgen. Angèle, Luminita en Zeina, een verpleegkundige afkomstig uit Libanon, ervaren hun werk als een zware fysieke belasting. "We hebben constant last van onze rug omdat we de

*Huispersoneel is een breed begrip. Hun werk kan bestaan uit diverse taken zoals schoonmaken, de was en strijk, voor de kinderen, oudere of zieke gezinsleden zorgen, tuinieren, het huis bewaken, autorijden voor het gezin of huisdieren verzorgen (IAO).

“In de Filipijnen is het personeelstekort kritiek omdat er zoveel verpleegkundigen naar het buitenland trekken. Het legt een enorme druk op degenen die blijven.”

>>

hele dag patiënten tillen, zonder geschikte hulpmiddelen,” zegt Luminita. Zeina en Angèle beamen dit: “Lange uren op de been, te weinig pauzes en repetitieve taken tasten uiteindelijk onze gezondheid aan. We hebben pijn, maar we gaan door omdat we geen keuze hebben.” Zeina volgde twee jaar lang fysiotherapie voor haar rug. Angèle kan niet naar de dokter omdat ze geen papieren en geen sociale bescherming heeft.

VAN DISCRIMINATIE TOT UITBUITING

Hoewel de lonen in gastlanden vaak hoger liggen dan in de landen van herkomst, blijven ze te laag voor het zware werk. Luminita en Zeina zijn het roerend eens: “We werken nachten, weekends en feestdagen, maar de lonen volgen niet. Dat ontmoedigt jonge afgestudeerden om in deze sector te werken.”

Volgens ITUC, het internationaal vakverbond, staan de Filipijnen op de vijfde plaats op de wereldranglijst van vreselijkste landen om te werken. Lovely voegt daar nog een perspectief aan toe: “Filipijnse verpleeg-

kundigen werken liever in het buitenland, omdat onze lonen tot de laagste in Zuidoost-Azië behoren. Maar zelfs in het buitenland worden velen gediscrimineerd en misbruikt. Daarom werken wij vanuit AHW samen met ngo’s om zorgverleners voor te lichten over hun rechten. We willen dat ze hun rechten kennen, ook in het buitenland, en dat ze die kunnen opeisen.”

Economische kansen zijn vaak de belangrijkste drijfveer achter migratie in de zorgsector. Zeina: “Ik heb alles achtergelaten in Libanon, mijn familie, mijn vrienden. Ook al zijn de kansen hier beter, toch zijn er dagen dat ik me afvraag of dit offer het wel allemaal waard is.” Mensen die massaal hun land verlaten, betekent een aderslating voor de gezondheidszorg in de landen van herkomst. **Lovely: “In de Filipijnen is het personeelstekort kritiek omdat er zoveel verpleegkundigen naar het buitenland trekken. Het legt een enorme druk op degenen die blijven.”**

Veel huishoudhulpverleners zijn hun land ontvlucht voor uitbuiting, politiek en gendergerelateerd geweld, in de hoop betere levensomstandigheden te vinden in België. Hier worden ze vaak ver onder het minimumloon betaald. ITUC berekende dat huishoudpersoneel wereldwijd de helft minder verdient dan het gemiddelde voor werknemers, en dat de overgrote meerderheid niet is aangesloten bij een stelsel voor sociale zekerheid (zoals gezondheidszorg, pensioenen...). Angèle: “Ik verdien minder dan tien euro per uur, ik ken iemand die zelfs maar vijf euro per uur verdient. Het is pure uitbuiting.” Bovendien oefent veel huispersoneel dat beroep uit omdat hun kwalificaties

in België niet erkend worden. “Bij de Ligue des Travailleuses Domestiques hebben we voormalige advocaten, weet je! Zij helpen ons om onze belangen te behartigen.”

KWETSENDE OPMERKINGEN

Bij arbeidsmigratie komt vaak discriminatie kijken. Luminita beschrijft hoe kwetsend dat kan zijn. “Ik geef alles voor mijn patiënten, maar er zijn er die mijn accent horen en vragen of we elektriciteit of een bioscoop hebben in Roemenië. Dat doet pijn.” “Op een dag werd me ronduit gevraagd wat ik hier doe”, zegt Zeina. “Ik antwoordde dat ik daar was om het werk te doen dat andere mensen weigeren te doen!” “Door het tekort aan zorgpersoneel”, gaat Luminita verder, “moeten verpleegkundigen ook taken uitvoeren die niet voor hen bestemd zijn.” Ook huispersoneel krijgt vragen die buiten hun bevoegdheden vallen. Angèle: “Mijn werkgever had zijn voorgeschreven sessies voor fysiotherapie opgebruikt, dus vroeg hij mij om de behandelingen verder te zetten, want ik had hem naar de sessies vergezeld. Maar daar ben ik niet voor opgeleid.” Voor huishoudhulpverleners is het probleem dat andere taken vaak gezien worden als een natuurlijk verlengstuk van de verantwoordelijkheden van vrouwen. Dat draagt uiteindelijk bij aan de systematische onderwaardering van jobs in de zorg.

Om af te sluiten vragen we Luminita, Zeina en Angèle of ze van job zouden veranderen als ze konden. Hun antwoord komt zonder aarzeling. “Het is mijn passie en mijn roeping om voor mensen te zorgen, het enige wat we vragen is waardering voor wat we doen.”

OP NAAR OPLOSSINGEN!

NAAR EEN SOLIDAIRE KETEN

Deze verhalen illustreren des te meer dat zorg essentieel is, maar ondergewaardeerd wordt. Als samenleving blijven we te weinig in zorg investeren en hanteren wij een economische invalshoek. Wat we nodig hebben, is een sterk politiek engagement om de rechten van zorgverleners te beschermen en hun bijdrage te erkennen. Door deze beroepen beter te waarderen, bouwen we aan een menselijker systeem, gebaseerd op respect en rechtvaardigheid.

Céline Nieuwenhuys, secretaris-generaal van de Belgische Federatie van Sociale Diensten: “Sinds de pandemie valt mij op dat de situatie voor zorgberoepen niet verbeterd is. Toch hebben we nog nooit zoveel nood gehad aan zorg in alle facetten. Boeren die zorg dragen voor hun land, leerkrachten die voor hun leerlingen zorgen, de kinderverzorgers die in de crèches werken... **Het probleem vandaag is dat de maatstaf in deze maatschappij nog altijd prestatie is, en niet zorg. Dat brengt niet alleen de zorgsector in moeilijkheden, maar de hele samenleving.** Het is een godsgeschenk voor extreemrechts met hun populistische oplossingen. Hun beloften zullen uiteindelijk averechts werken. Het antwoord is solidariteit en zorgen voor zij die zorgen. Om te beginnen dus goede arbeidsvoorwaarden voor al dat zorgpersoneel.”

WSM ondertekende de open brief van de zorgcoalitie:
<https://www.wsm.be/nl/news/open-brief-van-de-zorgcoalitie.html>

Teken jij ook mee voor meer waardering van zorg?

OP ZOEK NAAR OPLOSSINGEN

De Internationale Arbeidsorganisatie (IAO) heeft een aantal aanbevelingen om de omstandigheden van werknemers in de wereldwijde zorgketen te verbeteren.

- 1. Garandeer eerlijke lonen**
Zorgwerkers hebben recht op een loon dat de waarde van hun werk en hun bijdrage aan de samenleving weerspiegelt.
- 2. Breid sociale bescherming uit**
Geef arbeidsmigranten toegang tot gezondheidszorg, pensioenen en werkloosheidsstelsels in het gastland.
- 3. Versterk de rechten van migranten**
Vergemakkelijk de toegang tot formele arbeidscontracten en vakbonden om hun rechten te verdedigen.
- 4. Bevorder gendergelijkheid**
Verklein de ongelijkheid in de globale zorgketen door de status van beroepen met veel vrouwelijke werknemers te verbeteren.

Op vraag van de betrokkenen vermelden we geen familienamen.

FILIPIJNEN

Maria Eralyn L. Tangal, beter bekend als Lovely, is één van de coördinatoren van de Alliance of Health Workers, een Filipijnse vakbond die opkomt voor de rechten van gezondheidswerkers, vooral in de metropool Manila. Ze strijdt al meer dan 13 jaar voor betere werkomstandigheden in publieke en private ziekenhuizen.

LOVELY TANGAL

“GEZONDHEIDSWERKERS ORGANISEREN EN VERENIGEN IS ZO BELANGRIJK”

Lovely: “Gezondheidswerkers in de Filipijnen hebben het zwaar: lage lonen, onaantrekkelijke arbeidsvoorwaarden en een te hoge werkdruk. Één verpleegkundige voor 60 patiënten is hier geen uitzondering. Daarnaast werken ze vaak met tijdelijke contracten, waardoor het moeilijk is om betere arbeidsomstandigheden te eisen. Maar liefst tachtig procent van de Filipijnse gezondheidswerkers vertrekt naar het buitenland in de hoop op betere kansen en lonen. Helaas maakt niet iedereen die dromen waar. Ver van huis worden ze vaak

geconfronteerd met onveilige werkomstandigheden, discriminatie en uitbuiting. Gezondheidswerkers spelen een cruciale rol in de samenleving: ze redden mensenlevens. Ze verdienen beter. Hen organiseren, verenigen en hun rechten verdedigen is zó belangrijk. Als ze hier waardering en erkenning krijgen, hoeven ze hun thuis en dierbaren niet te verlaten. In verschillende openbare ziekenhuizen hebben we extra voordelen voor het personeel onderhandeld, zoals een risico- en anciënniteitsvergoeding, een dertiende maand en een

bijdrage voor het aankopen van kledij. Sinds de COVID pandemie kan personeel met een vaste benoeming zich aansluiten bij de sociale zekerheid. We moeten blijven eisen van de overheid wat ons rechtmatig toekomt. We willen bijvoorbeeld dat de overheid een wet regulariseert, waardoor verpleegkundigen met vaste contracten kunnen werken. Als we hier betere werkomstandigheden hebben, zullen we niet meer naar het buitenland moeten gaan en kunnen we ons eigen land dienen. Dat komt de gezondheidszorg in de Filipijnen ten goede. Iedereen wint erbij.”

FILIPIJNEN

Kathleen Romasanta begon haar carrière als verpleegkundige in de Filipijnen, maar verliet haar thuisland en familie om in België een nieuw leven op te bouwen. Ondertussen werkt ze al twaalf jaar in de MS-kliniek in Melsbroek.

KATHLEEN ROMASANTA

“DURF OP TE KOMEN VOOR JE RECHTEN”

Kathleen: “Toen ik in België aankwam, was ik heel enthousiast. Ik keek uit naar mijn nieuwe leven. Al kwamen er ook moeilijkheden bij kijken: het eten was hier anders, de taal leren was lastig en de jobinhoud was niet volledig hetzelfde als in de Filipijnen. Dat was een grote aanpassing, net zoals het Belgische weer. Vooral in de winter heb ik het moeilijk. Dan mis ik mijn thuisland en mijn familie het meest. Daarom probeer ik om de twee jaar terug te gaan. In de Filipijnen was ik aangesloten bij een vakbond. De werkdruk lag er veel te hoog en de lonen veel te laag. Sommige verpleegkundigen werkten er

twaalf uur zonder pauze. Door me aan te sluiten bij de vakbond, wilde ik samen met andere werknemers opkomen voor betere werkomstandigheden, eerlijke lonen en bescherming tegen uitbuiting. Het grootste verschil met de Filipijnen is dat ik in België een beter loon krijg. Maar ook hier zijn verpleegkundigen ondergewaardeerd. We verrichten zwaar werk, maar de overheid erkent dat niet in ons statuut. Ons loon is niet in verhouding met het zware werk dat we doen. Veel beginnende verpleegkundigen werken vaak te hard en werkgevers

maken daar misbruik van. Dus aan alle verpleegkundigen en zeker de jongere generatie: durf op te komen voor je rechten en durf opportuniteiten te zoeken voor jezelf. Ook voor mensen in de zorg moet goed gezorgd worden.”

MET MILJOENEN, WERELDWIJD

“Ik liet mijn tranen achter en ging naar buiten om voor mijn collega’s te vechten.”

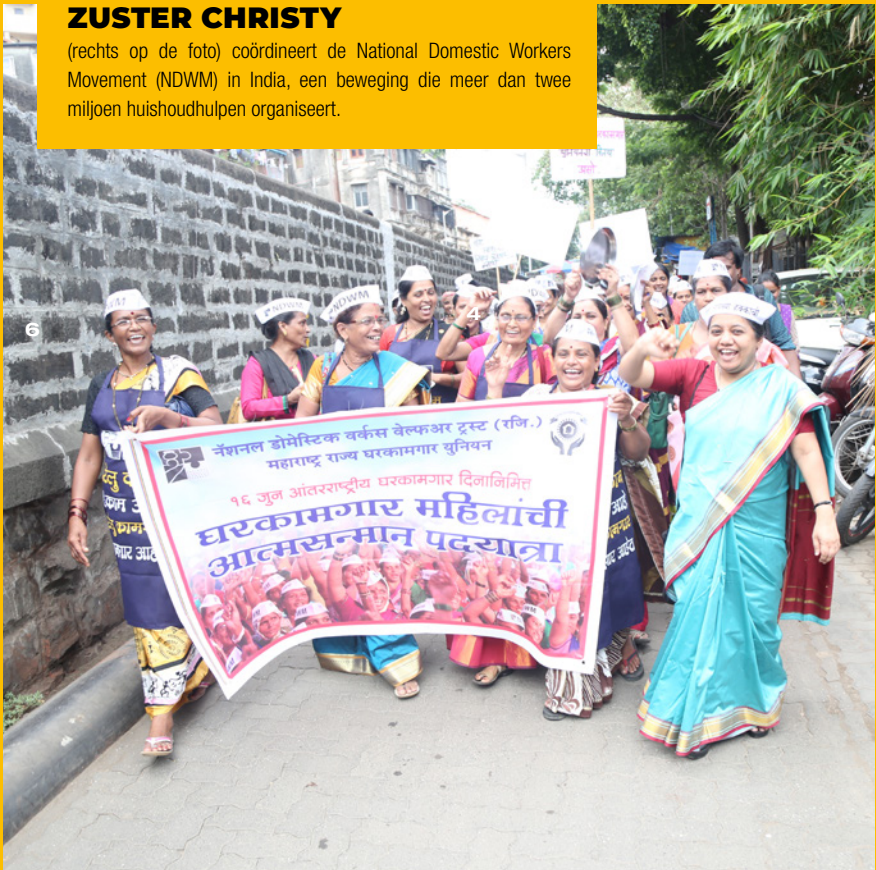
Ze zijn met miljoenen wereldwijd, mannen en vooral vrouwen die hun thuis achterlaten om voor andere huishoudens te zorgen. Ze werken als verpleegkundigen, huispersoneel, kinderverzorgers...

Hoewel de meesten in hun eigen land blijven, migreren honderdduizenden weg van armoede en ongelijkheid, op zoek naar betere kansen.

Zij zorgen voor onze geliefden, terwijl ze zelf gescheiden zijn van hun familie. Zij houden onze samenleving draaiende door de grote vraag in de zorg op te vullen. Toch is hun werk ondergewaardeerd, ongezien en vaak onderbetaald.

Gelukkig zijn er organisaties zoals de partners van WSM die zich inzetten voor de rechten van zorgverleners en huispersoneel. Ze strijden voor erkend werk, een menswaardig loon en sociale bescherming. Reis mee via een INSTA-reis door India, de Filipijnen, Peru en België om hun verhalen te ontdekken.

ZUSTER CHRISTY
(rechts op de foto) coördineert de National Domestic Workers Movement (NDWM) in India, een beweging die meer dan twee miljoen huishoudhulporganisatie.

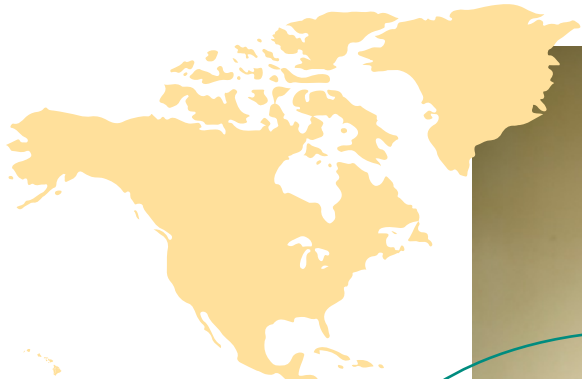

“Mijn engagement begon toen ik 12 jaar was. Ik was verantwoordelijk dat veel van mijn leeftijdsgenoten in fabrieken werkten en niet op school zaten.

In mijn 18 jaar bij NDWM heb ik gezien hoe het werk van huispersoneel eindelijk officieel erkend werd. We hebben een lange weg afgelegd.

Vandaag de dag geven we vormingssessies aan huispersoneel om hun vaardigheden te versterken en hen bewust te maken van hun rechten. We helpen ook bij het opzetten van coöperaties.

Ik streef naar een nog sterkere vakbond en een leefbaar loon voor meer vrouwen. Elke huishoudhulp telt en al onze stemmen moeten gehoord worden!”

ERNESTINA OCHOA
huishoudhulp en al jarenlang actief lid IPROFOTH, Peru

“Toen Victoria Reyes Silva, de voorzitter van IPROFOTH, haar deuren voor me opende, veranderde mijn leven. Ik was bang en verlegen, **maar liet mijn tranen achter en ging naar buiten om voor mijn collega’s te vechten.**

De strijd voor conventie 189 van de Internationale Arbeidsorganisatie over waardig werk voor huispersoneel is voor mij de belangrijkste mijlpaal. voor mij. Als vicevoorzitter van de Internationale vakbondskoepel van huispersoneel was ik een van de hoofdrolspelers. De conventie is nu de basis voor een nationale wet voor huispersoneel. Helaas verloopt de uitvoering moeizaam.

Er bestaat bovendien geen ondersteuning voor slachtoffers. Bijna al het huispersoneel ervaart een vorm van intimidatie, racisme, discriminatie of seksueel geweld. Wanneer gaat dit stoppen?”

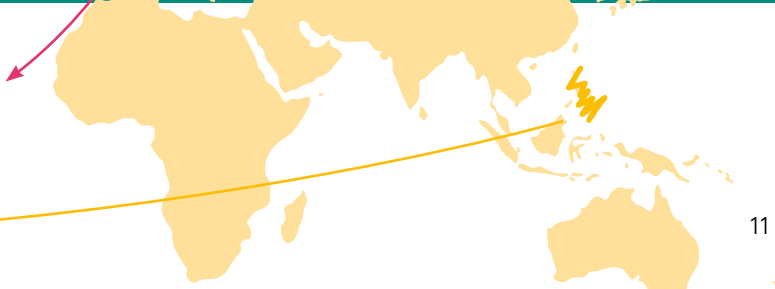

LUT CROMPHOUT
verpleegkundige in AZ Vilvoorde en voorzitter ACV-PULS

“Toen wij enkele jaren geleden de Filipijnen bezochten, hadden onze collega’s in Manila net een strijd tegen de privatisering van een ziekenhuis achter de rug. Het was duidelijk dat veel patiënten daar niet langer terecht zouden kunnen.

Tijdens ons verblijf namen wij deel aan een vakbondsactie. Je ziet hoe de gewapende politie je observeert en goed weet wie daar staat. Het militair regime is ontzettend repressief. Vakbondsactivisten in de Filipijnen worden steeds meer gecriminaliseerd, gevangengezet en zelfs vermoord. En toch staan onze collega’s er elke keer opnieuw. **Daarom is onze solidariteit zo belangrijk!**

Ook in België strijden we tegen privatisering en voeren we acties rond de grote werkdruk bij zorgpersoneel. Het mechanisme van uitsluiting en commercialisering is hier zeker ook aanwezig.”

We Social Movements

Het wereldwijd tekort aan zorg- en huispersoneel wordt vaak opgevangen door arbeidskrachten uit het buitenland. Het zijn meestal vrouwen die hun familie verscheurd achterlaten, op zoek naar een betere toekomst.

Zij houden onze samenleving draaiende, maar waarom blijven ze dan:

ONDERGEWAARDEERD ONGEZIEN ONBESCHERMD

Kom mee op voor de rechten
van zorgverleners wereldwijd.

We care, do you?

Scan de QR-code of ga naar actie.wsm.be/nl/we-care

Laat een betere toekomst vandaag beginnen.

Jouw gift maakt een verschil. **BE41-8900-1404-3510**

